

Informe memòria

***Fundació Consell
de la Informació de Catalunya***

2014

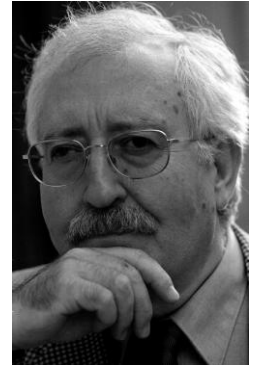
**www.periodistes.org/fcic
cic@periodistes.org**

**Fundació Consell
de la Informació de Catalunya
Rambla Catalunya 10 1er pis 08007 BCN
Tel. 93.317.19.20**

ÍNDEX

Informe de la presidència	4
Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya	5
Expedients tramitats	10
Gràfic de queixes	22
Comunicats als mitjans	24
Patronat	27
Activitats realitzades per la FCIC	34
Composició del Patronat i del Consell de la Informació de Catalunya	37
Llistat de mitjans adherits	43
Segell de compromís ètic als mitjans	46

INFORME DE LA PRESIDÈNCIA

L'any 2014 ha estat un període d'intensa renovació al sí del Consell de la Informació de Catalunya. En el moviment d'altres i baixes de consellers es fa necessari prendre comiat d'en Santiago Ramentol, qui portava més de quinze anys com a membre del CIC, del qual ha estat secretari general i conseller responsable d'activitats diverses, sempre al servei de l'ètica periodística i com impulsor de l'entitat en tant que mediatadora entre els ciutadans i els mitjans de comunicació.

A finals del 2014 s'ha reincorporat Begoña Muñoz a la secretaria tècnica després d'un any de baixa per maternitat. Entre les seves tasques destaquen la renovació del web del CIC, que permet un més fàcil accés, així com la dinamització de les xarxes socials que faciliten la difusió dels comunicats, les activitats que es porten a terme i altres temes relacionats amb la ètica periodística.

Una comissió del CIC integrada per la anterior presidenta, Llúcia Oliva, Salvador Alsius, Montxo González Cabezas, Santiago Ramentol i l'actual president, Roger Jiménez, van lliurar a la degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya el Codi Deontològic modificat, especialment amb annexos relatius al fotoperiodisme i els nous paranyes deontològics que presenten Internet i les xarxes socials. La intenció del CPC és sotmetre les innovacions a un proper congrés de periodistes, tal com es va fer amb la aprovació del Codi Deontològic el 1992.

Aquest any, el nombre de mitjans adherits al CIC ha pujat de manera exponencial fins arribar als voltants dels 80, un factor demostratiu de que l'entitat manté viva la seva presència entre les publicacions tradicionals i les digitals. El nombre de queixes rebudes es manté a un ritme apreciable, però fora desitjable una major complicitat del públic en la tasca de fer valdre la vigència del Codi Deontològic en uns moments convulsos i de gran confusió pel que fa a la professió periodística. Aquests és un dels punts més importants de les intervencions públiques dels responsables del CIC i d'altres membres de la professió a les biblioteques públiques, universitats i centres cívics. Així mateix, el president del CIC i el secretari general, Roger Jiménez i Albert Garrido, van participar el mes d'octubre a la reunió de consells de premsa europeus, celebrada a Brussel·les, on van tenir la oportunitat de presentar les darreres innovacions.

Declaració de principis de la professió periodística a Catalunya

CRITERIS DEL CODI DEONTOLÒGIC

1. Observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.

2. Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.

3. Rectificar amb diligència i amb tractament adequat a la circumstància, les informacions -i les opinions que se'n derivin- que s'hagin demostrat falses i que, per tal motiu, resultin perjudicials per als drets o interessos legítims de les persones i/o organismes afectats, sense eludir, si calgués, la disculpa, amb independència d'allò que les lleis disposin al respecte.

4. Utilitzar mètodes dignes per a obtenir informació o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits.

5. Respectar l'off the record quan aquest hagi estat expressament invocat, d'acord amb la pràctica usual d'aquesta norma en una societat lliure.

6. Reconèixer a les persones individuals i/o jurídiques el seu dret a no proporcionar informació ni respondre preguntes, sense perjudici del deure dels periodistes a atendre el dret dels ciutadans a la informació. Aquest dret protegeix molt especialment l'estricta confidencialitat sobre la salut o la malaltia d'una persona com a nucli de la seva privacitat, malgrat la curiositat que pugui haver-hi en el cas de personatges coneguts públicament, fins i tot més enllà de la seva mort. Pel que fa a assumptes relacionats amb les administracions públiques, el dret fonamental a la informació ha de prevaler sempre per damunt de qualsevol restricció que vulneri injustificadament el principi de la transparència informativa a la que estan obligades.

7. No acceptar mai retribucions o gratificacions de tercers per promoure, orientar, influir o haver publicat informacions o opinions. En tot cas, no s'ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge, ja sigui en l'àmbit de les institucions o organismes públics, com en entitats privades.

8. No utilitzar mai en profit propi informacions privilegiades obtingudes de forma confidencial com a periodistes en exercici de la seva funció informativa.

9. Respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor, evitant la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment quan les persones afectades ho explicitin.
10. Observar escrupolosament el principi de presumpció d'innocència en les informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs.
11. Tractar amb especial cura tota informació que afecti a menors, evitant difondre la seva identificació quan apareixen com a víctimes (excepte en supòsit d'homicidi), testimonis o inculpats en causes criminals, sobretot en assumptes d'especial transcendència social, com és el cas dels delictes sexuals. També s'evitarà identificar contra la seva voluntat les persones pròximes o parents innocents d'acusats o convictes en procediments penals.
12. Actuar amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de sexe, raça, creences, extracció social i cultural i malaltia, així com incitar a l'ús de la violència, evitant expressions o testimonis vexatoris o lesius per a la condició personal dels individus i la seva integritat física i moral.

ANNEX 1: SOBRE MANIPULACIÓ D'IMATGES

En fotoperiodisme no estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual enregistrada originàriament per l'objectiu de la càmera i que recull el suport, és a dir, afegir, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge original.

(La inclusió d'aquest annex va ser proposada pel IVart. Congrés de Periodistes de Catalunya)

ANNEX 2: RECOMANACIÓ SOBRE FOTO IL·LUSTRACIÓ

Recomanació que es doni prioritat a la regulació d'aquesta activitat, a fi de poder-ne fer esment en el Codi Deontològic.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IVart. Congrés de Periodistes de Catalunya).

ANNEX 3: RECOMANACIÓ SOBRE INTERNET

Que es determini l'acceptació per part dels mitjans de comunicació de l'arbitratge del CIC en documents Web signats per periodistes i difosos a través d'Internet.

Que s'iniciï un debat per veure si es pot aconseguir un consens sobre els diversos problemes que es poden presentar en la redacció d'un Codi Ètic d'Internet, entre els quals hi figuren els aspectes relacionats amb la publicitat, els links hipertextuals, el comerç electrònic, la manipulació d'imatges, el copyright i la privacitat quan puguin afectar la imparcialitat, l'exactitud i la credibilitat de les notícies a través de la xarxa.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IV Congrés de Periodistes de Catalunya).

ANNEX 4: RECOMANACIÓ SOBRE EL CRITERI 7è. DEL CODI DEONTOLÒGIC

L'exercici de la professió periodística és, per principi, èticament incompatible amb el desenvolupament simultani d'activitats o serveis retribuïts en l'àmbit de la publicitat o la propaganda comercial i en qualsevol de les seves manifestacions i suports. Aquest principi és extensible a la prestació de serveis d'imatge, consultoria o assessoria, entitats o organismes privats i públics, excepte en casos justificats d'assumpes de la pròpia funció periodística quan no hi hagi ànim de lucre ni es faci en canvi de la percepció de retribucions.

No obstant, queda admesa la participació dels periodistes en activitats i campanyes divulgatives o informatives en institucions i organitzacions socials sense finalitats lucratives.

Les noves fórmules de patrocini d'espais informatius, especialment en l'àmbit d'informació de serveis, des del punt de vista de l'ètica periodística no constitueixen per elles mateixes una pràctica recusable.

En qualsevol cas, no es poden presentar subreptíciament les diferents modalitats de patrocini i d'informació comercial (publireportatge), com si fossin materials informatius de les redaccions ni es poden encobrir sense que puguin ser clarament diferenciades pels lectors i les audiències.

La percepció de retribucions o gratificacions de tercers és èticament reprovable quan està relacionada amb l'exercici de l'activitat periodística en els mitjans informatius, especialment en casos verificables d'influència i/o relació entre la remuneració o gratificació percebuda i l'acte informatiu vinculat a l'interessat, ja sigui com actor o inductor.

La pràctica d'acceptar obsequis i regals és a criteri dels mitjans i dels propis professionals, establint les condicions i circumstàncies en que es puguin ultrapassar els límits d'una cortesia raonable, convertint-se en un factor de mediatització o distorsió del treball professional.

La participació retribuïda dels periodistes en iniciatives o actes promoguts per particulars, entitats o organismes públics i privats (seminaris, conferències, presentacions, debats, etc.) aliens als mitjans en què treballen, pot contravenir els principis de l'ètica professional quan derivi en l'àmbit de la propaganda, la promoció o publicitat d'interessos de tercers, ja sigui de forma manifesta o subreptícia, o quan s'infringeixin normes exigibles de lleialtat professional i laboral.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IVart Congrés de Periodistes de Catalunya).

Recomanacions per a la pràctica periodística en el tractament bèl·lic o armat; (AMPLIACIÓ DEL CODI DEONTOLÒGIC FETA L'ANY 2009)

Conscients que els mitjans de comunicació tenen capacitat per influir en el desenvolupament dels conflictes, i conscients també de les dificultats del treball sobre el terreny, de la falta de formació, de l'escassetat de recursos que hi destinen els mitjans, en la perspectiva d'afavorir la seva resolució i contribuir a reduir el sofriment de les persones afectades, estimem que la nostra tasca s'hauria d'atendre a les recomanacions següents:

1. Donar la veu a tots els actors i promoure la comprensió entre les parts implicades. Afavorir el diàleg.

Quan el mitjà té entre el públic els membres d'una de les parts enfrontades sempre és més fàcil donar només la veu als «nostres» o als «nostres aliats». El mateix pot passar quan el conflicte és extern al país del mitjà, però hi ha hagut una clara diferenciació entre agressors i

agredits. S'impedeix així comprendre les raons que pugui tenir l'altre, es tanca la porta al diàleg, es bloqueja la desescalada del conflicte i s'obre la via a la justificació de les atrocitats fins a la derrota del contrari.

2. No deshumanitzar cap part; cal parlar de les víctimes i també dels victimaris de totes aquestes.

Tots els actors són humans, amb independència del fet que les seves accions puguin ser criminals. I a tots els bàndols hi ha víctimes, dels febles i dels forts. També entre els uns i els altres hi pot haver victimaris. Recordar la condició humana de totes les persones fa més difícil les actuacions cruels d'uns i altres i la seva justificació, contribueix a reduir el sofriment i a mostrar com d'inhumana és la guerra.

3. Evitar el llenguatge de les parts combatents i dels seus aliats. Exposar els enganys de qualsevol d'aquestes.

Els actors també batallen en el camp de la informació; per a ells es tracta de fer propaganda. Trien les paraules, escullen unes dades per sobre de les altres, emfasitzen uns assumptes i n'esmoreixen d'altres. De cara a l'enemic, per a ells, mentir és una necessitat; com menys informat estigui l'adversari, millor; dir la veritat, en la mateixa tònica, és una traïció. És la seva lògica comunicativa. L'antítesi del que ha de ser la feina periodística.

4. Mostrar els grups que en la base treballen per la pau, no només els dirigents. En particular, els esforços de la societat civil, que atén les víctimes físicament, materialment o emocionalment.

Els líders polítics i militars estan condicionats per la dinàmica de la guerra i de les seves pròpies organitzacions. Poden veure's atrapats en l'espiral de la violència. A la base de la societat hi ha sovint qui treballa per la pau, sense les limitacions de les cúpules polítiques o militars. No reduir l'abast del focus informatiu a les elits, sinó obrir-lo als grups de base augmenta la pressió sobre els líders per trobar camins reals cap a acords amb el contrari.

5. Explorar els conflictes en la seva complexitat i tractar la violència i els seus efectes tan visibles com invisibles, però també ocupar-se de les causes diverses que els han generat.

Els conflictes rarament es limiten a enfrontaments bilaterals. Hi sol haver més actors i tots solen ser complexos. A més, a cada costat pot haver-hi grups propers a sectors similars dels altres contendents —per raons materials, morals, sentimentals, etc. Veure les afinitats pot ajudar els processos de pau.

D'altra banda, cal explicar les causes del conflicte i mostrar també els efectes de la violència, els visibles i els invisibles —ressentiment, desestructuració social, etc.— perquè en si mateixos són font de patiment i poden ser causa de nous esclats.

6. Els mitjans han d'evitar el sensacionalisme i també impedir l'emissió sense control de missatges en línia que siguin bel·licistes, xenòfobs, racistes o sexistes.

La pressió per assolir alts índex d'audiència o circulació pot conduir a la truculència i l'efectisme gratuït. La irracionalitat que arrossegueu és una mala companya per a la resolució de conflictes, especialment si empeny cap a la venjança. En particular, l'emissió directa de missatges enviats pel públic a programes de televisió o a la xarxa es pot convertir en una plataforma de difusió de proclames ofensives contra els drets humans sense possibilitat que siguin comentades o discutides adequadament.

7. Informar dels conflictes encara que no hi hagi violència pot ajudar a prevenir-la. Hi ha un grapat de centres a l'abast dels informadors que treballen constantment en la mediació, transformació i resolució de conflictes. Aprofitar-los com a fonts d'informació repercuteix en una opinió pública més formada i més capaç d'actuar per si mateixa i de pressionar els governs perquè actuïn quan i com calgui.

8. No abandonar la cobertura després de l'alto el foc i ocupar-se de la resolució, la reconstrucció i la reconciliació.

El cessament de les hostilitats o l'alto el foc són moments en els processos de pau. No s'han de confondre amb la solució del problema o la resolució del conflicte. Quan s'acaba la violència física, cal curar les ferides i recuperar tant com es pugui el que s'ha destruït materialment i en la convivència.

9. Aprofitar les similituds entre els conflictes perquè les experiències constructives ajudin els que encara no han trobat un camí de resolució.

Cap conflicte és equiparable a un altre. Tots són singulars. Però perquè presenten semblances i diferències tots es poden comparar, ja sigui tant per aprendre dels errors com per aprendre dels encerts.

10. Cal esmentar sempre les fonts de la informació, particularment quan representen actors enfrontats, i tenir en compte que terceres fonts enriqueixen la visió del conflicte. En cas d'informacions fetes sota censura o imposicions, cal fer-ho saber als receptors.

La base del contracte de confiança establert entre periodistes i públic resideix en la credibilitat. En som responsables. La informació facilitada pels contendents no funciona sota el mateix paràmetre i, per tant, és necessari que el públic sempre sàpiga quin és l'origen d'allò que transmetem. En cas contrari queda desprotegit davant de possibles enganys.

Per la mateixa raó, el públic té dret a saber si la informació que li arriba és fruit d'una feina periodística que ha vist coartada la seva llibertat en forma d'imposicions o censures.

ACORDS ADOPTATS PEL PLE DEL CIC
Expedients

ANY 2014

EXPEDIENT NÚM. 2/2014

ASSUMPTE. Queixa presentada al CIC pel Sr. M. B. i C., en relació al article “Domar no és cultura”, publicat a la secció *Coses de la vida* de *El Periódico de Catalunya* el dia 9 de febrer passat. Aquest article reflecteix el debat obert al esmentat rotatiu sobre la proposició de llei que ha de debatre el Parlament de Catalunya per decidir si es prohibeix l'ús d'animals al espectacles de circ. En el text es citen diverses opinions de lectors (especificant nom, cognom, edat, activitat i procedència), la majoria d'ells a favor de la prohibició i alguns pocs en contra.

ANTECEDENTS. El Sr. M. B. entén que l'esmentat article, tant pel que fa al títol com al subtítol (“La proposta de vetar els números amb animals al circ té un ampli suport ciutadà”), com a les opinions de diversos lectors que s'hi vessen, vulneren els criteris 1, 2 i 12 del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya, en confondre opinions i fets i en difondre informacions no fonamentades. El Sr. B. manté que l'article dona a entendre que s'ha fet una enquesta que justifiqui el terme “ampli suport ciutadà” i que s'ha elevat la opinió d'alguns lectors al rang de notícia, al utilitzar la secció de cartes del lector (*Entre Tots*) com obertura de la secció *Coses de la Vida*. Igualment creu que la frase “ampli suport ciutadà” tampoc és justificada amb l'afirmació “En el debat obert sobre aquesta qüestió a *El Periódico de Catalunya* centenars de lectors s'han manifestat a favor del veto i molts pocs en contra”, al no concretar en cap moment la quantitat ni tampoc la proporció d'opinions a favor i en contra. El Sr. B. també es queixa que en quasi totes les opinions dels lectors s'associa als circs amb animals a maltractament i violència, donant la idea, diu, que tot els artistes de circ que treballen amb animals cometem un delictes.

AL·LECCIONS. El 7 de Març de 2014, el Sr. Enric Hernández, director de *El Periódico de Catalunya*, contesta la queixa del Sr. B., al·legant:

- 1.- La secció *Entre Tots* no és la secció de Cartes del lector, sinó l'àrea de participació i periodisme amb el ciutadà, essent les cartes del lector una petita part de la mateixa. No es va, doncs, traslladar aquesta secció fixa com obertura de la secció *Coses de la Vida* ni, per tant, es va elevar l'opinió d'alguns lectors a rang de notícia.
- 2.- No es diu enlloc del article, ni es dona a entendre, que s'hagi fet una enquesta; del que sí que es parteix és de la premissa de considerar que la opinió dels lectors – al quals prèviament es va convidar a expressar-la – és qualitativament representativa de l'opinió ciutadana.
- 3.- En el que es centra l'article és amb l'anàlisi qualitativa i en l'exposició d'arguments dels lectors.
- 4.- Si bé el títol “Domar no és cultura” no apareix literalment a cap de les opinions dels lectors, no creu que pugui haver dubte de que recull l'esperit de la majoria d'aquestes opinions, apart de que és habitual a la premsa escrita que hi hagi elements de titulació que no responguin a una textualitat absoluta.
- 5.- Per evitar en el possible campanyes organitzades en un o altre sentit del debat, *Entre Tots* descarta totes les aportacions anònimes i també aquelles en que l'autor no inclogui dades d'identificació completes (edat, professió, telèfon...).

6.- Tractant-se d'un article elaborat a partir de les aportacions rebudes i que considerades qualitativament poden ser representatives del pols ciutadà, no creu que s'hagin vulnerat els criteris 1 i 2 i, molt menys, el 12.

PONÈNCIA.

1.- El criteri 1. *Observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.*

L'article objecte de la queixa és un article d'opinió sobre un fet controvertit, com és la possible prohibició d'espectacles amb animals. El mateix títol ja és propi d'aquesta mena d'articles, més literari que literal en relació al contingut del text, i opinable, sobre tot tenint en compte les diferents i innumerables accepcions de la paraula "cultura". L'article es basa en l'anàlisi d'un debat obert per als lectors de El Periódico i cita un seguit d'opinions, a favor i en contra, especificant dades (nom, activitat, edat, etc.) de cada ú dels lectors citats. Apel·lant a la llibertat d'expressió, no escau entendre una anàlisi de diverses opinions com a una confusió deliberada entre opinions i fets, ni molt menys com difusió de conjectures i rumors.

2.- El criteri 2. *Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.*

És en aquest aspecte on se centra fonamentalment la queixa del Sr. B. pel que fa al subtítol, al donar a entendre que s'ha fet una enquesta i al no especificar el nombre i percentatge d'opinions a favor i en contra de la prohibició. En cap moment, però, es diu ni es dona a entendre que s'hagi fet una enquesta, sinó que es parla clarament d'un *debat* obert als lectors i cal suposar que qualsevol lector coneix la diferència entre un debat i una enquesta: el debat és el lloc de reflexió sobre les diferents postures i opinions sobre un fet, mentre que d'una enquesta cal esperar el coneixement de la opinió de la població. El primer induïx a una anàlisi qualitativa, mentre que la segona comporta forçosament l'anàlisi quantitativa. Un debat es pot muntar demanant una ampla participació o reunint persones de coneguda discrepància sobre el tema a debat. Una enquesta, en canvi, requereix una població representativa de la població general pel que fa a diverses variables (edat, sexe, estatus social, professió, etc.) i una "n" prou ampla com per poder extrapolar els resultats. L'aportació en aquest cas de dades numèriques sobre les opinions a favor i en contra de la prohibició, tot i que podria ampliar la informació, no aportaria res a la anàlisi qualitativa del debat i, al contrari, podria alimentar la confusió entre debat i enquesta.

El cas es resumeix, doncs, a dirimir si l'anàlisi qualitativa que s'ha fet, fonamentada en la opinió dels lectors, permet la expressió "ampli suport ciutadà" del subtítol de l'article. Donat que, com s'afirma a l'article, bona part de les contribucions dels lectors s'expressen a favor de la prohibició en debat, la paraula "ampli", que significa *extens, dilatat, espaiós* – i no majoritari amb significat quantitatiu – sembla adequada. Un altre cosa és extrapolar les opinions dels lectors de *El Periódico de Catalunya* a la dels "ciutadans", extrapolar que per descomptat no resistiria la crítica si es tractés d'una enquesta amb pretensió de conèixer la opinió de la

població general. En un article d'opinió, probablement no passa d'una inexactitud, tot i així opinable, difícilment qualificable com a falta deontològica.

3.- El criteri 12. *Actuar amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de sexe, raça, creences, extracció social i cultural i malaltia, així com incitar a l'ús de violència, evitant expressions o testimonis vexatoris o lesius per a la condició personal dels individus i la seva integritat física i moral.*

A la lectura de l'article no s'hi detecta cap afirmació que susciti cap mena de discriminació ni que inciti a l'ús de la violència, ni tampoc cap expressió vexatòria o lesiva per als individus i la seva integritat física i moral. Que dels arguments dels lectors favorables a la prohibició s'infereixi que es titlla de delinqüents als artistes de circ, és una extrapolació que fa el Sr. B. al seu escrit de queixa, però que de cap manera s'afirma ni es dona a entendre el text.

ACORD. Analtzat i debatut l'article "**Domar no és cultura**" aparegut el passat dia 9 de febrer a *El Periódico de Catalunya*, així com l'escrit de queixa del Sr. M. B. dirigit al Consell de la Informació de Catalunya i datat el 12 de febrer de 2014, aquest Consell acorda que, tot i que aquest article pot decebre o incomodar a les persones contraries a la prohibició de l'ús d'animals als espectacles, atenent al respecte a la llibertat d'expressió, cal considerar que a l'esmentat article no es vulneren els criteris 1, 2 i 12 del Codi Deontològic de la Professió Periodística a Catalunya.

EXPEDIENT NÚM. 3/2014

ASSUMPTE: Queixa presentada per la Sra H. G. J., diputada del Grup Parlamentari d'ICV-EUiA per Tarragona i portaveu al parlament de la Comissió de Territori i Sostenibilitat, per tractament discriminatori contra la seva persona en una notícia apareguda al diari digital de La Vanguardia, el 27 de febrer de 2014, en relació a la moció presentada al Parlament de Catalunya sobre "les polítiques de conservació i gestió del medi natural" (tram. 300-00129/10).

ANTECEDENTS

La Sra. H. G. J., com a portaveu al Parlament de la Comissió de Territori i Sostenibilitat, i pertanyent al Grup Parlamentari d'ICV-EUiA, va fer una interpel·lació al Govern sobre "les polítiques de conservació i gestió del medi natural", i va presentar una moció subsegüent conjuntament amb la Sra. Dolors Camats i Luis, portaveu del Grup Parlamentari d'ICV-EuiA. La moció té com a número de referència 302HGJ14021400008, amb data 14 de febrer de 2014.

La moció 83/X aprovada el 27 de febrer "sobre les polítiques de conservació i gestió del medi natural" va quedar enregistrada com a "*presentada per la diputada Hortència Grau Juan, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 56841), pel Grup Mixt (reg. 56859), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 56865), pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 56930), i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 56934).*"

La Vanguardia va publicar en el seu web una notícia sobre aquesta qüestió el 27 de febrer:

<http://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20140227/54401816763/el-parlament-acuerda-inventariar-los-bosques-singulares-para-garantizar-su-proteccion.html>

La Sra. H. G., en veure que el seu nom no era esmentat en la notícia, va publicar l'u de març aquest comentari en la mateixa pàgina web:

"Li comunico què, la única diputada que vostè no cita en el seu article és la que va presentar aquesta moció què es va aprovar i la va defensar, o sigui jo mateixa Hortènsia Grau diputada d'ICV-EUIA per Tarragona, no se a quina estratègia respon aquesta manera de fer, ni vull fer conjectures però no em sembla rigorós que un diari de la categoria de la Vanguardia actuï així."

La notícia digital no va ser modificada.

DENÚNCIA

El mateix 1 de març, la Sra. H. G. va presentar al CIC una "denúncia per tractament discriminatori" on subratlla principalment que:

1) *"la major part dels punts" de la moció van ser aprovats al Ple del Parlament del 27 de febrer, després de molt "de treball de negociació i consens a partir de les esmenes, bàsicament de CiU i ERC".*

2) *"En l'article el periodista nomena un a un a tots els i les diputades què intervenen en el debat de la moció, dedicant una frase a cadascun d'ell/ella menys a la diputada què presenta i defensa la moció."*

3) *l que per tant, que considera que té conseqüències "discriminatòries i perjudicials" cap a la seva persona, perquè ni els cercadors ni la hemeroteca podran "associar la seva persona" a la notícia.*

4) *La denunciant, però, reconeix que la notícia diu que la moció va ser presentada per ICV-EUIA, "però no es cita QUI ?, cosa què si es fa amb els diputats i diputades de la resta de partits polítics que van intervenir en el debat, de TOTS, sense excepció."*

AL·LEGACIONS

El 27 de març de 2014, Enric Sierra, subdirector, responia presentant les següents al·legacions principals:

1. No apareix el nom de la Sra. H. G. però "s'atribueix l'autoria de la proposta al grup parlamentari d'ICV-EuiA" diverses vegades en la notícia, i concretament en el subtítol: *"La moción aprobada a instancias de ICV-EUIA pretende evitar la tala de árboles de gran importancia incluso en el caso de que no se encuentren en zonas protegidas"*

Conclou que *"aquest fet desacredita la conjetura que realitza la diputada que presenta la queixa davant del CIC en la que s'acusa el mitjà de discriminator i injust."*

2. "La documentació inicial utilitzada per a l'elaboració de la notícia va ser un teletip de l'agència Europa Press" que contenia algunes imprecisions que van ser corregides per l'autor de la notícia. Aquesta notícia es troba a: <http://www.europapress.es/catalunya/noticia-parlament-acuerda-inventariar-bosques-singulares-garantizar-proteccion-20140227174553.html>

El redactor, segons La Vanguardia, "va incloure les cites recollides per l'agència que va trobar més interessants per a la comprensió de la informació", i que "no va incloure la cita de l'agència referida a la diputada Hortènsia Grau perquè li va semblar irrellevant després d'haver inclòs en la notícia tres mencions a la autoria política de la proposició. La nota de l'agència deia en concret, en les seves últimes línies: "La diputada ecosocialista H.G. ha celebrado que el Parlament proteja mejor a los bosques singulares: "Son joyas a proteger", ha destacado la parlamentaria, que ha abogado por el consenso territorial y ha defendido la existencia de una conselleria específica sobre asuntos medioambientales".

I afegeix que a la notícia "tampoc es cita en la notícia a la diputada Dolors Camats, coautora de la moció, qui seguint l'argumentari de l'autora de la queixa també s'hauria de sentir discriminada."

Per tant, La Vanguardia rebutja l'acusació de discriminació i de tracte injust.

DISPOSICIONS DEONTOLÒGIQUES APLICABLES AL CAS

Donat que a la notícia no hi ha falsedat d'informació, solament dos punts del codi deontològic del CIC podrien estar en relació amb la denúncia. Aquest són:

2. Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.

12. Actuar amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de sexe, raça, creences, extracció social i cultural i malaltia, així com incitar a l'ús de la violència, evitant expressions o testimonis vexatoris o lesius per a la condició personal dels individus i la seva integritat física i moral.

ARGUMENTACIÓ

El punt n.2 del codi deontològic parla de "lesionar o menysprear la dignitat de les persones" i el punt n.12 de discriminació. Donat que el nom de la Sra. H. G. J. no apareix mencionat en l'article, hauria de provar-se que la no-menció del seu nom està causada per un menyspreu de la dignitat de la Sra. Grau, o per algun tipus de discriminació. És conegut que els mitjans de comunicació tenen sovint afinitats polítiques determinades, però, tal com argumenta La Vanguardia, el nom del Grup Parlamentari presentador de la moció apareix citat tres vegades de manera rellevant, concretament en el subtítol. Per tant, no sembla que estem davant d'un cas de discriminació política, o al menys, és impossible provar el contrari.

La demandant argumenta que la notícia no quedarà relacionada amb la seva persona en els cercadors ni en la hemeroteca. Resulta impossible de provar que en la subjectivitat del periodista hi ha una voluntat explícita de discriminar a la Sra. H. G. Si així fos, també hauria d'afegir-se la discriminació de la Sra. Dolors Camats perquè tampoc no és mencionada. Sembla, al contrari, raonable que la causa de l'omissió hagi estat el material d'Europa Press utilitzat com a base per a la notícia.

Un mitjà de comunicació està amparat pel dret de seleccionar els elements que consideri rellevants per a una notícia. Sens dubte, la inclusió del nom dels presentadors de la moció hauria afegit més rigor a la notícia però no podem considerar una discriminació la seva ommissió.

De fet, hem cercat "H. G." en la hemeroteca de La Vanguardia i aquest nom apareix desenes de vegades.

Pel que respecta als cercadors d'internet, les resolucions del Parlament de Catalunya, on sí apareixen els presentadors de les mocions, són accessibles per mitjà dels cercadors amb un grau de prioritat alta. En qualsevol cas, la demandant sempre pot compensar la llacuna de La Vanguardia publicant la seva pròpia notícia en altres mitjans d'Internet.

A C O R D

Si bé es pot considerar que la inclusió del nom de la persona que presenta una moció al Parlament és d'una rellevància més alta que la citació d'altres noms, no veiem cap vulneració del Codi Deontològic en la notícia de La Vanguardia.

EXPEDIENT NÚM. 4/2014

ASSUMPTE: Queixa presentada pel Sr. I. R. del P., advocat i periodista, contra el periodista Carles Cols per un article aparegut el 23 de març de 2014 al diari EL

PERIÓDICO DE CATALUÑA amb el títol “492 días en que Olot fue un volcán”. En l'esmentat article s'inclouïa el següent paràgraf que es transcriu, en el qual apareix en negreta el concret motiu de la queixa:

*“La fortuna, visto el silencio con el que la Guardia Civil gestionaba el secuestro, fué la aparición incesante de personajes secundarios. Estaba el juez Santiago Pinsach. Era su primer destino. Iba más desbordado por las circunstancias que yo. Luego apareció aquel delator, Francisco Evangelista, que acusó a Joan Casals y Xavier Bassa de un delito que no cometieron. **Mi preferido, no obstante, fue siempre Ignacio Rubio, un abogado que salió mal parado en el programa de TV-3 Amor a primera vista (ninguna chica lo eligió como pareja) y que, tozudo él, insistió en andar descalzo por el pedregal de las teles cuando, ya como letrado de Casals, llevó su experiencia en el caso Feliu a un Reality show. Fue expedientado.** Tampoco estuvo mal la irrupción de Eugenio Vélez Troya, contratado por la familia como el Sam Spade español y que a las primeras de cambio demostró ser más un inspector Clouseau. Esa procesión de excentricidades hizo que poco a poco los focos dejaran de iluminar a la propia Feliu hasta que ese 27 de marzo de 1994, ¡puffff!, reapareció...”*

ANTECEDENTS

El Sr. R. formula la queixa en els següents termes textuais:

“Donat que aquesta informació no és de relació amb l'article i a més es injuriosa donat que a aquest professional com advocat mai se'l va expedientar ni sancionar per haver acudit al programa Cita Con la Vida d' Antena 3 Tv i així va reconèixer la Junta del Col·legi d' Advocats de Girona competent per conèixer de les diligències informatives que es van obrir arran de la assistència a aquell programa de qui depon, que va arxivar per unanimitat les diligències manifestant que mai es va incórrer en falta deontològica, per tant no se'm va expedientar.

La base del periodista resta conforme al codi deontològic en no fer escarni, no aportar informació no contrastada i menys en un diumenge dia de màxima audiència de lectors en pàgines centrals de El Periódico de Catalunya.

Aquesta informació pot haver infringit els art. 1,2 i 3 de les normes deontològiques del CIC:

1. Preservar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.

2. Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.

Donat que el periodista afectat no ha donat senyals de vida a la queixa formulada, com a col·legiat entenent que aquesta informació és injuriosa, no aporta dades al cas ni al tractament informatiu del tema sinó que fa mal a la imatge d' un professional vint anys després amb dades irrellevants pel treball informatiu i a més incorpora elements falsos en la notícia, interesso del CIC que procedeixi a aperturar un expedient informatiu per conèixer l' abast del tema i es demani una rectificació en la mateixa mida al mitja i al professional el mateix dia i plana que es va posar la informació injuriosa així com a periodista denunciar aquesta infracció de les normes que afecten a la veritat informativa i al contrast de la informació que han de tenir com a finalitat el difondre informacions fonamentades que en aquest cas no ho han estat i han generat dany a la dignitat

professional i descrèdit d'un advocat que a més coincideix en ser periodista en exercici motiu pel qual denuncia aquests fets i demana l'empara del CIC.”

El Sr. R., en emails posteriors dirigits al CIC, diu que si bé no ha iniciat cap procés judicial al respecte, queda pendent de la resolució del CIC per tal de decidir si insta o no accions judicials.

El Sr. R. aporta posteriorment a l'expedient una certificació de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB) de 27 de març de 2014 en la qual es diu: “Que consultats els arxius d'aquesta Corporació, no consta en l'expedient personal del Lletat Sr. I. R. amb núm. ****, cap expedient disciplinari que guardi relació amb la Sra. Maria Àngels Feliu”.

AL·LEGACIONS

Per la seva banda, El Periódico de Catalunya presenta com al·legació el següent text: “*En respuesta al requerimiento sobre el artículo 492 días en que Olot fue un volcán, hemos de indicar que esta redacción intentó infructuosamente contactar con al abogado requirente. Por lo demás, no observamos nada objetable en el texto publicado*”.

PONÈNCIA

Com a qüestions preliminars, abans d'entrar en l'objecte de la queixa, ens hem de referir a dues qüestions plantejades pel reclamant. La primera, la petició que fa al CIC de que demani una rectificació al diari i al periodista “de la mateixa mida... el mateix dia i plana que es va posar la informació injuriosa”. Aquesta petició no es pot atendre ja que el dret de rectificació és personalíssim i el CIC no està facultat per exercir per compte d'un altre un dret que es regeix per la Llei Orgànica 2/1984. Potser el reclamant es refereix al principi 3 del Codi Deontològic que preveu que el professional rectifiqui amb diligència les informacions que s'hagin demostrat falses i les opinions que pel coneixement de nous fets, el periodista vol rectificar. Però aquesta és una norma dirigida al propi professional que l'ha d'emprar quan consideri que es produeixen les circumstàncies que s'han esmentat, però no pas el CIC.

La segona, la pretensió del reclamant d'obtenir del CIC una ràpida resolució favorable que servís per fonamentar una acció judicial contra el periodista i el mitjà reclamat. És evident que no és legítim instrumentalitzar el CIC per servir interessos privats que cobegin la condemna judicial d'algú amb la possible conseqüència d'obtenir una indemnització pecuniària. El CIC només té per finalitat vetllar pel compliment dels principis de l'ètica periodística continguts en el Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya i les seves resolucions tenen caràcter moral per tal de que puguin servir de pauta als professionals de la informació en el seu desenvolupament professional.

Entrant en la qüestió principal, el reclamant estima que s'han infringit els criteris 1 i 2 del Codi Deontològic (utilitzar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions; i difondre únicament informacions fonamentades) per entendre que la informació és injuriosa donat que, entre l'opinió que formula el periodista, s'inclou la falsa informació de que el reclamant va ser expedientat i sancionat per la Junta del Col·legi d'Advocats de Girona amb motiu d'haver acudit al programa Cita con la Vida d'Antena 3 TV.

Al respecte, cal descartar com a prova vàlida la certificació del Secretari de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona, donat que l'ICAB és el Col·legi de Barcelona i no de Girona, que és el que, com reconeix el propi reclamant, era el competent per conèixer de les diligències informatives que se li varen “obrir arran de l'assistència a aquell programa de qui depon, que va arxivar per unanimitat les diligències manifestant que mai es va incórrer en falta deontològica, per tant no se'm va expedientar”. L'aportació d'aquesta certificació per part del presentador de la queixa pot suposar, almenys objectivament, un intent de confusió que el Consell lamenta.

La qüestió està, per tant, en dilucidar si la frase del periodista “fue expedientado” constitueix una injúria i una falsedat que provoca el descrèdit de la persona del reclamant. I hem de constatar, perquè així ens informa el Sr. R. en la pròpia queixa, que arrel de la seva intervenció televisiva en un reality show (Cita con la Vida), se li varen obrir pel Col·legi d'Advocats de Girona diligències informatives, que segons ens informa varen ser arxivades per unanimitat. En l'expressió del periodista “fue expedientado”, es fa referència a que alguna institució va obrir al Sr. R. un procediment per tal d'esbrinar si el seu comportament va ser legítim, però en cap cas es pot deduir que es va procedir a un expedient sancionador –malgrat que sí a un procediment previ- i molt menys, a una sanció, com sembla indicar el reclamant.

Expedient sancionador i expedient de diligències informatives no són el mateix segons un examen jurídic acurat, però com assenyala la jurisprudència constitucional “el ordenamiento del Estado democrático de Derecho ampara la información rectamente obtenida y difundida, aun cuando su total exactitud sea controvertida” (STC 6/1986, fj.5; STC 61/2004).

Recordem que el periodista ha d'actuar amb veracitat, concepte que és diferent del de veritat, que és el que invoca el reclamant. La veracitat no es refereix tant a l'exactitud de la informació, com a la diligència de l'informador en transmetre el que realment creu per la informació de que disposa que ha succeït; informació que, naturalment, ha de ser obtinguda i contrastada segons els cànons periodístics habituals. I no es pot dir que és una informació falsa aquella que se sustenta en un fet reconegut pel propi reclamant, com és el de que se li van obrir unes diligències per haver intervingut en un programa televisiu. En aquest sentit, sobre la exactitud de la informació, basta citar la STC 69/2005 quan diu:

“Este Tribunal ha establecido una consolidada doctrina, resumida en la STC 158/2003, de 15 de septiembre, Fj 4, según la cual este requisito constitucional no va dirigido a la exigencia de una rigurosa y total exactitud en el contenido de la información, sino a negar la protección constitucional a los que transmiten como hechos verdaderos, bien simples rumores carentes de toda constatación, o bien meras invenciones o insinuaciones sin comprobar su realidad mediante las oportunas averiguaciones propias de un profesional diligente; todo ello sin perjuicio de que su total exactitud pueda ser controvertida o se incurra en errores circunstanciales que no afecten a la esencia de lo informado. La razón se encuentra en que, como hemos señalado en muchas ocasiones, cuando la Constitución requiere que la información sea ‘veraz’, no está tanto privando de protección a las informaciones que puedan resultar erróneas, como estableciendo un deber de diligencia sobre el informador a quien se le puede y debe exigir que lo que transmite como ‘hechos’ haya sido obtenido previo contraste con datos objetivos. De este modo, el requisito de la veracidad deberá entenderse cumplido en aquellos casos en los que el informador haya realizado, con carácter previo a la difusión de la noticia, una labor de averiguación de los hechos sobre los que versa la información y la referida indagación la haya efectuado con la diligencia que es exigible a un profesional de la información”.

Constatada la manca d'il·legitimitat jurídica, el Consell vol advertir que els periodistes han d'emprar amb molta cura les paraules que poden portar a confusió a un lector de nivell mitjà de comprensió lectora, com en el cas que ens ocupa el concepte “d'expedientat”. Al diccionari Pompeu Fabra, “expedient” es defineix com “un conjunt de papers corresponents a un assumpte o negoci” i al diccionari de l'Enciclopèdia Catalana “instruir un expedient” es defineix com a “practicar les diligències i reunir els documents necessaris per a preparar la decisió d'un afer”. I en cap d'aquestes dues entrades es pot trobar res de pejoratiu, perquè no pressuposen que els subjectes de l'expedient hagin tingut un mal comportament social. És més, la instrucció d'un expedient és el mètode habitual emprat per tramitar els assumptes tant a l'Administració pública com a les empreses privades.

Però hi haurà lectors que, d'una manera certament errònia, podran pensar de bona fe que la paraula “expedientado” té una connotació negativa o que és sinònima d'inculpat o de sancionat. Certament, la confusió està en els mateixos lectors, però hem de recomanar que quan s'empra una paraula d'aquest tipus s'ha d'aclarir el seu significat per tal d'evitar que es produeixin confusions en algun lector que assimili impròpiament el concepte a una connotació negativa que pugui comportar el deshonor del subjecte de la informació.

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta per unanimitat el següent

A C O R D

A la vista dels raonaments anteriors, el CIC estima que no hi ha hagut vulneració dels criteris 1, 2 i 3 del Codi Deontològic dels periodistes catalans.

EXPEDIENT NÚM. 5/2014

ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'Àrea de Benestar Social i Ciutadania de Palafrugell pel tractament donat pel diari El Punt-AVUI a les notícies publicades en dates 20-2-2014 i 5-3-14 en relació a uns abusos sexuals comesos a una menor del municipi, que poden haver vulnerat el Codi Deontològic.

ESCRIT DE QUEIXA

Segons l'Ajuntament, la publicació de les dues notícies al diari no ha tingut en compte diferents aspectes que es recullen a nivell legal a l'hora de difondre informacions que fa referència a menors víctimes de maltractaments infantils. *“Les notícies informen de la filiació entre l'agressor i la víctima, identifiquen amb noms i cognoms a l'agressor així com la població de procedència, informació que facilita la identificació del menor. En la primera notícia publicada fins i tot hi ha una fotografia de l'agressor identificada amb el nom i cognoms d'aquest”.*

Tanmateix, assenyalen al seu escrit de queixa que *“es fa referència a detalls de la intimitat i dels abusos d'una menor d'edat que no aporten informació rellevant a la notícia sinó que vulnereu la protecció present i futura de la menor i la col·loquen en una situació d'alta vulnerabilitat. A més a més, en un municipi petit on és fàcil relacionar oncle i neboda augmenten la desprotecció envers ella”.*

L'Àrea de Benestar Social i Ciutadania de Palafrugell fa constar que *“el dret a la informació no és incompatible amb la preservació de la intimitat de la víctima. Tanmateix, i tal i com es recull a nivell legal, quan els fets fan referència a menors, cal ser especialment curós amb el tractament que es dona des dels mitjans de comunicació”.*

AL·LEGACIONS

En data 13 de novembre de 2014, el diari El Punt-AVUI va fer arribar al CIC les seves al·legacions, en les quals fa constar entre d'altres els següents aspectes:

“(…)Estem totalment d'acord en què cal preservar l'interès superior del menor afectat per una informació per damunt de qualsevol altra consideració, així com que cal tenir una cura especial en les informacions que els afectin, per tal de protegir la seva intimitat. I, especialment, qual els menors han estat objecte de maltractament i abusos.

A les notícies publicades no es mencionen el nom de la menor, però és evident que la cura que s'havia de mostrar per identificar la víctima no va ser la mínimament exigible

tot i que consta explícitament en les instruccions donades en el nostre llibre d'estil. La identificació fotogràfica i de filiació de l'acusat i condemnat, oncle de la menor, no la protegeix al nivell exigible per evitar la identificació de la víctima i així cal reconèixer-lo." Per últim, el director de l'edició de les comarques gironines manifesta que "s'han portat a terme els processos interns per evitar que una situació d'aquestes es torni a repetir".

Un cop analitzada la queixa i les al·legacions rebudes pel mitjà, aquesta presidència resol:

A C O R D:

Que el diari El Punt AVUI ha vulnerat el criteri 11 del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya segons el qual s'ha de "*tractar amb especial cura tota informació que afecti a menors, evitant difondre la seva identificació quan apareixen com a víctimes (excepte en supòsit d'homicidi), testimonis o inculpats en causes criminals, sobretot en assumptes d'especial transcendència social, com és el cas dels delictes sexuals. També s'evitarà identificar contra la seva voluntat les persones pròximes o parents innocents d'acusats o convictes en procediments penals*".

No obstant, el CIC valora positivament l'actitud del diari en tant que posarà els mitjans al seu abast perquè aquesta situació no es torni a produir en un futur.

Que es notifiqui a les parts implicades per al seu coneixement i als efectes oportuns i es doni compte al proper Ple del Consell de la Informació de Catalunya.

EXPEDIENT NÚM. 6/2014

ASSUMPTE

Escrit de queixa online del senyor L.P. C., domiciliat a Sitges, amb data de 13 de maig de 2014 sobre a una peça d'acompanyament en format de Perfil publicada a El Periódico-Digital el 12 de maig de 2014 referent a la mort a trets de la presidenta del Partit Popular i de la Diputació Provincial de Lleó, Isabel Carrasco.

El comunicant repudia que a l'esmentat perfil, que ell qualifica de notícia, es facin algunes precisions sobre les activitats de la víctima, com ara que "*arribà a acumular una gran quantitat de càrrecs públics, i la seva gestió ha estat envoltada de nombroses polèmiques, arribant a ser acusada de manegar oposicions, de pagar despeses personals amb diners públics i de cobrar dietes per conceptes inexistents. Al seu partit era coneguda com la 'dona dels 13 sous'. Especialment controvertida fou la seva decisió d'apujar-se el sou un 13%, que va fer amb el suport del PSOE, el 2011*".

"*Per més veritat que sigui –puntualitza el senyor Casamitjana– cal un mínim de respecte*", i afegeix que troba "*vomitiu*" que es publiquin aquestes dades. "*Es pot no combregar amb els mateixos ideals polítics, però això és absolutament immoral i repugnant...*", amb referència al diari.

AL·LEGACIONS

Segons el director del diari El Periódico, "*la queixa es refereix a una informació veraç publicada per El Periódico de Catalunya, que de cap manera vulnera els criteris del Codi Deontològic de la professió. És més, pensem que el contingut objecte de la protesta, un perfil de la Sra. Isabel Carrasco, presidenta de la Diputació de Lleó assassinada el 12 de maig d'aquest any, aporta dades rellevants per al públic sobre la persona objecte de la notícia. El fet que fos víctima d'un crim execrable no invalida les dades biogràfiques aportades que, entenem, no tenen perquè ser ocultades. Per contra, no informar el lector*

sobre la trajectòria política de la víctima hauria estat una greu omissió per part nostra que, aquesta sí, hauria merescut el retret de la Fundació del Consell de la Informació". En conclusió considera "irreprotxable l'actuació del diari en aquest assumpte i, amb tot el respecte, manifestem la nostra sorpresa davant del fet que la Fundació del Consell de la Informació de Catalunya, mitjançant resolució motivada de la presidència, hagi admès a tràmit una queixa tan mancada de fonaments i que, de forma injusta i injustificada, posa en qüestió el rigor professional i els criteris ètics d'aquest mitjà".

CONSIDERACIONS I PONÈNCIA

La mort a trets d'Isabel Carrasco, de la que estan directament inculpades una ciutadana de Lleó i la seva filla, es va produir a la llum del dia i en un lloc cèntric de la capital castellana. El fet va promoure un gran aldarull mediàtic, especialment a les xarxes socials i algunes cadenes de televisió, on es va establir una relació de causa-efecte entre el comportament de la presidenta provincial i el seu homicidi.

En el cas que ha motivat la queixa del lector sobre el perfil aparegut a El Periódico-Digital, no s'ha trobat una finalitat difamatòria, i el mateix comunicant reconeix la veracitat de les dades biogràfiques de la senyora Carrasco. De fet, el perfil comença amb un paràgraf on es donen a conèixer l'edat, el lloc de naixença, estudis, professió i la seva carrera política. Res del que diu atempta contra la seva vida privada sinó que es refereix a la vida pública i institucional i, conseqüentment, és notori.

Publicar una informació d'aquesta naturalesa no és sempre un acte discrecional, amb independència de que la matèria sigui pública o no. La tasca dels periodistes i dels mitjans de comunicació consisteix en atreure l'atenció sobre uns fets, ressaltar aspectes importants i seleccionar tot allò que hom defineix com a notícia. Després, es tracta de crear un context i proporcionar l'anàlisi degut, i tot sembla indicar que El Periódico s'ha atès a aquestes premisses en el tractament informatiu i interpretatiu del cas del crim de Lleó. El periodista té l'obligació d'acostar-se el màxim possible a la veritat emprant unes rutines professionals honestes i transparents. Que els lectors puguin saber què passa, perquè passa, quines conseqüències pot tenir, com li afectaran i quina posició adoptar. És fonamental, doncs, per a conèixer i entendre la societat en que vivim i prendre decisions fonamentades i lliures.

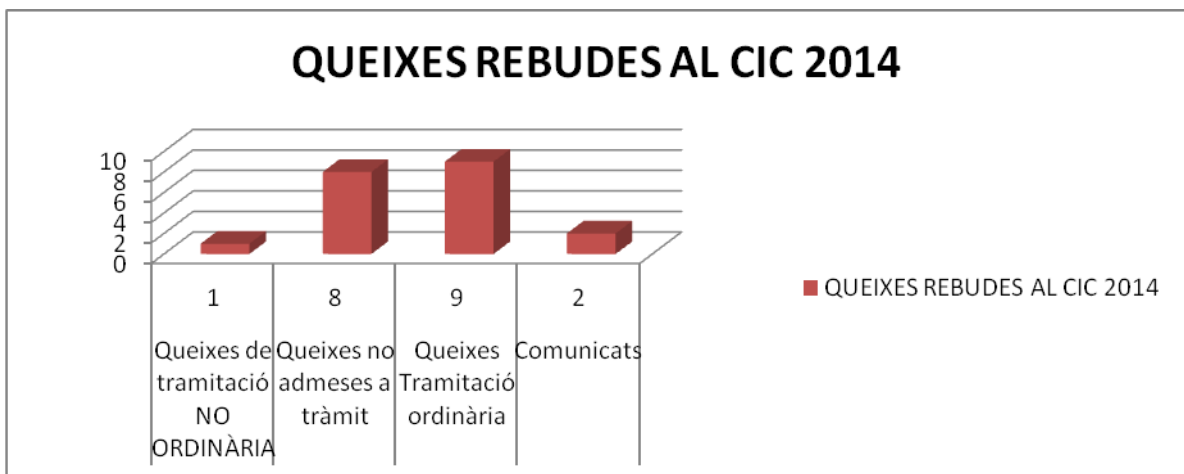
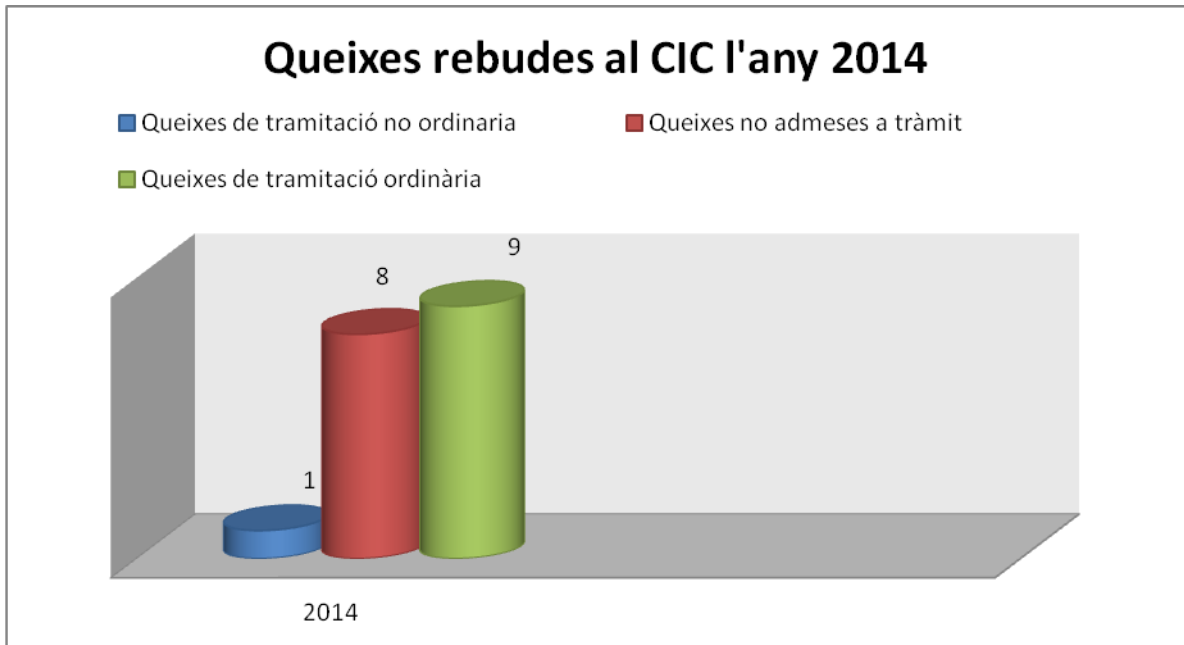
La conclusió de la ponència, per tant, és que El Periódico no ha vulnerat en aquest cas cap principi del Codi deontològic.

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta per unanimitat el següent

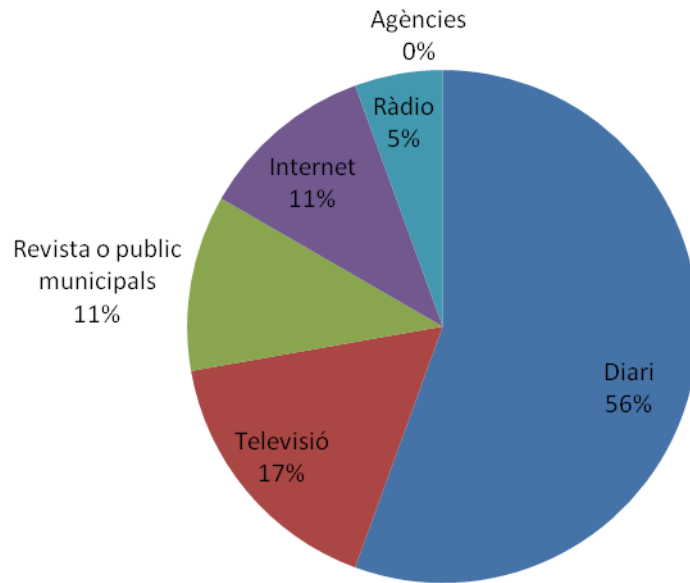
A C O R D

A la vista dels raonaments anteriors, el CIC estima que no hi ha hagut vulneració del Codi Deontològic dels periodistes catalans per part del diari El Periódico.

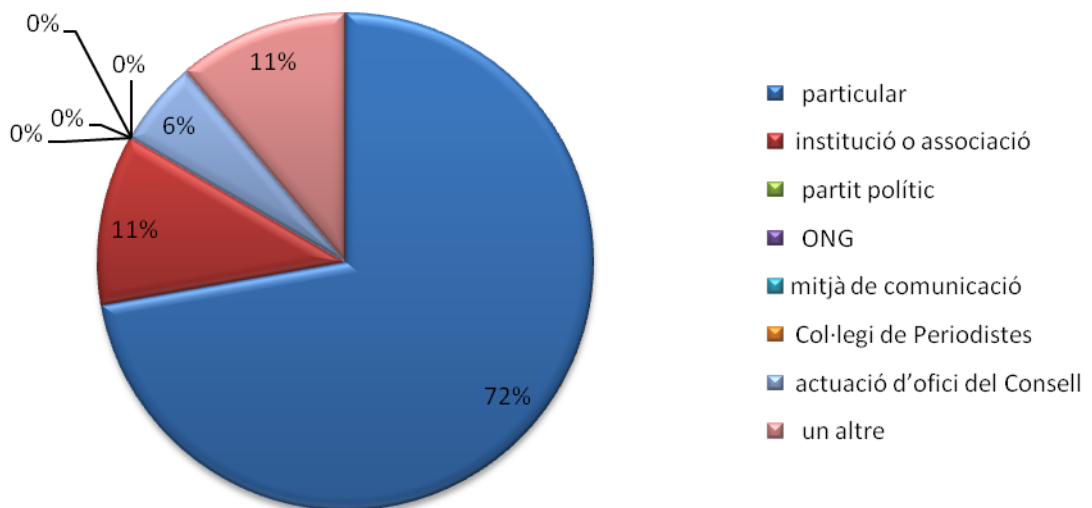
GRÀFIC DE QUEIXES 2014

Queixes segons tipus de mitjà afectat

Gràfic de les queixes segons qui la presenta

COMUNICAT ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

CIUTAT VELLA I GÈLIDA

Els recents casos del barri barceloní de Ciutat Vella, en el qual un jove va ser presentat precipitadament com responsable d'una mort violenta, i el de la localitat de Gelida, amb acusacions semblants dirigides al marit de la víctima, revelen una vegada més fins a quin punt les sospites sobre comportament d'una persona s'anteposen al dret a la presumpció d'innocència. La presumpció de culpabilitat, el judici del telediari i altres formes d'enjudiciament a través dels mitjans constitueixen una vulneració flagrant d'un dret consagrat per la Constitució i per les lleis, que els mitjans informatius han de respectar, amb independència de les circumstàncies que en cada cas puguin concórrer en la personalitat dels culpables en una investigació policial o una causa judicial.

L'article 10 del Codi Deontològic aprovat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya diu: "Observar escrupolosament el principi de presumpció d'innocència en les informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs". Es tracta d'un compromís ètic que no admet excepcions i que, si es vulnera, pot comportar greu perjudici quant a la preservació del dret a l'honor i la pròpia imatge, reconegut així mateix com un bé jurídic subjecte a protecció. En els casos de Ciutat Vella i de Gelida, la informació "en calent" va dur a molts informadors i mitjans a treure conclusions precipitades, no exemptes de prejudicis, que van danyar greument els drets fonamentals. Passats uns dies, les sospites es van esvaïr, però els perjudicis causats –donar per suposades culpabilitats que després no es van concretar– avui resulten difícilment reversibles.

Justament és aquesta dificultat de reparar el dany causat, la primera raó que ha de dur als mitjans a extremar la prudència en el lèxic utilitzat per, a la mateixa vegada, atènyer-se al respecte pertinent dels drets fonamentals. La distància entre referir-se a algú com "presumpte autor" d'un delictes o titllar-lo "d'autor" és la que separa la salvaguarda dels drets de l'interessat de la seva vulneració. Fins i tot quan intervé sentència judicial, la culpabilitat és una consideració de naturalesa estrictament jurídica tenint en compte els molts casos en els que, amb el pas del temps, s'ha demostrat la innocència d'algú condemnat. El dret penal no és una ciència exacta i el periodisme tampoc ho és, raó per la qual totes les cauteles estan justificades en aquest tipus d'informacions.

EL DRET A LA INTIMITAT I A LA IMATGE DE TERESA ROMERO

Barcelona, Octubre 2014. La difusió d'imatges de Teresa Romero a l'habitació de l'Hospital Carlos III on està ingressada en estat molt greu han estat objecte de recriminació generalitzada. El **Consell de la Informació de Catalunya** considera que aquest és l'únic punt positiu d'aquesta qüestió, atès que la indignació mostrada pels piuladors a les xarxes socials mostren molta més sensibilitat que el periodisme que ha emès o ha publicat les imatges.

La llibertat d'informació (dret fonamental) ha de prevaldre sobre els drets fonamentals de la personalitat (honor, intimitat i imatge) perquè, segons la doctrina, els interessos individuals han de cedir davant de l'interès general. Però alguns mitjans audiovisuals o de premsa escrita han confós, en el cas que ens ocupa, el que realment és d'interès general –la malaltia de Teresa. Romero per contagi d'Èbola, l'estat de salut de la pacient, la forma d'aïllament de metges i personal sanitari que l'atén, els tractaments innovadors que se li practiquen, la prevenció d'ulteriors contagis- amb *tot* el que es relaciona amb aquest cas. El dret de la informació sobre un esdeveniment determinat protegeix només el que és d'interès públic d'aquell cas, però no allò que vulnera drets fonamentals de la persona i no aporta res per a la creació de l'opinió pública.

La senyora Romero està en un estat de postració com qualsevol malalt en perill de mort per més ànim que hi posi per a fer-hi front. Mostrar la malalta, encara que sigui amb el rostre pixelat, en aquesta situació no és una forma ètica de fer periodisme perquè no aporta res de nou a l'opinió pública, no afegeix cap dada rellevant, ni tan sols dóna a conèixer un detall secundari d'interès.

La vulneració del dret a la intimitat de la senyora Romero és evident. El dret a la intimitat té per finalitat garantir a la persona un àmbit reservat de la seva vida privada vinculat a la seva dignitat front al coneixement del altres. Una persona que podria morir en les properes hores té dret a que se li respecti la privacitat en aquest moment, que és el més íntim d'una vida.

També es conculca el dret a la imatge de la malalta, que és un dret diferent del de la intimitat. Les vulneracions a la intimitat són intromissions en la vida privada que revelen

aspectes de la vida personal o familiar. En canvi, el dret a la pròpia imatge té per finalitat salvaguardar la imatge física de les persones privades del coneixement dels altres en moments que poden o no ser íntims. Hi ha intromissió, doncs, en els dos drets fonamentals ja que s'ha difós la imatge gràfica de la senyora Romero sense el seu consentiment en un moment de la seva vida privada.

Si l'hospital disposa d'un circuit tancat d'imatges dels pacients allitats no és per a la seva difusió, sinó per a què els metges i personal sanitari puguin controlar millor el procés de la malaltia, especialment quan es poden produir situacions extremes que necessitin d'una intervenció urgent. La gravació d'imatges, en aquest cas, és una necessitat mèdica per a que sigui utilitzada en el procés de tractament de la malalta, però no com a font informativa periodística.

PATRONAT

ANY 2014

TEMES DESTACATS A LA REUNIÓ DEL PLE DEL PATRONAT DE DATA 16.6.14

MEMORIA ECONÒMICA EXERCICI 2013

1.- ACTIVITAT DE LA FUNDACIÓ

CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA, (en endavant, la Fundació), es va constituir el 4 de novembre de 1999. El seu objecte social és vetllar pel compliment dels principis i criteris d'ètica professional periodística continguts en el Codi Deontològic aprovat per la Junta de Govern del Col·legi de Periodistes de Catalunya en la seva reunió plenària de 22 d'octubre de 1992.

La Fundació Consell de la Informació de Catalunya va rebre l'any 2013 un total de 12 queixes sobre possibles vulneracions del Codi Deontològic de la professió periodística, de les quals 8 van ser queixes de tramitació ordinària, 1 de tramitació no ordinària i 3 no admeses a tràmit. En aquest sentit, qualsevol persona física o jurídica pot adreçar un escrit de queixa per la lesió comesa per un mitjà de comunicació.

2.- BASES DE PRESENTACIÓ DELS COMPTES ANUALS

Imatge fidel

Els comptes anuals han estat preparats a partir dels registres comptables de la Fundació, havent aplicat les disposicions legals vigents en matèria comptable, a fi de donar la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera i dels resultats de la Fundació.

3.- EXCEDENT DE L'EXERCICI

Les partides que bàsicament formen l'excedent, provenen del diferencial dels ingressos per aportacions de les empreses patrocinadores i les despeses necessàries de la gestió.

	Exercici 2013
Bases de repartiment (Euros):	
Resultat de l'exercici.....	-7.721,76
Distribució a (Euros):	
Resultats negatius d'exercicis anteriors.....	-7.721,76

4.- NORMES DE VALORACIÓ

Els criteris comptables aplicats en relació amb les diferents partides han estat els següents:

A) Immobilitzat material

Està valorat pel seu cost d'adquisició.

L'amortització s'efectua de forma lineal en funció de la vida útil estimada dels bens.

B) L'impost sobre societats s'ha calculat sobre el resultat de les activitats de caràcter d'explotació econòmica que porta a terme.

C) Els ingressos i despeses s'han comptabilitzat seguint el criteri de meritació.

5.- ACTIU IMMOBILITZAT

Immobilitzacions materials

Detall dels bens:

(en euros)	Saldo a 01-01-13	Altes 2013	Baixes 2013	Saldo a 31-12-13
- Equips informàtics.....	2.638,56	-	-	2.638,56
	2.638,56	-	.	2.638,56

El moviment del fons d'amortització s'analitza de la següent manera:

(en euros)	Saldo a 01-01-13	Dotació exercici	Baixes exercici	Saldo a 31-12-13
- Equips informàtics.....	-	-	-	-
	1.778,43	245,11	-	2.023,54
	1.778,43	245,11	.	2.023,54

6.- SUBVENCIONS DONACIONS I LLEGATS

La Secretaria de Mitjans de Comunicació en el marc del conveni signat amb el Consell de la Informació de Catalunya pel període 2010-2012 i modificat amb un ajust pressupostari al 2011, va concedir l'any 2011 una subvenció de 30.000 euros distribuïts en les següents despeses:

- Per l'execució final de l'estudi "Tretze anys del Consell de la Informació de Catalunya, per un import de 3.088,47 €.
- En concepte de despeses de personal del Consell de la Informació de Catalunya, per un import de 24.094,42 €.
- Pel II seminari d'ètica i periodisme organitzat pel CIC, per un import de 1.793,90 €.
- Per la participació del CIC en la reunió anual de consells de premsa europeus (AIPCE) celebrat a Moscou, per un import de 1.077,33 €.

7.- INGRESSOS I DESPESES

7.1.- El desglossament de les despeses d'administració de la Fundació figura a l'annex nº 1

7.2.- La totalitat dels ingressos procedents de les empreses col·laboradores es dediquen a complir les tasques i objectius de la Fundació.

8.- APLICACIÓ D'ELEMENTS PATRIMONIALS A FINALITATS PRÒPIES

En els bens que formen la dotació fundacional no s'ha produït cap modificació, seguint vinculats directament al compliment de les finalitats pròpies.

Durant l'exercici 2013 la Fundació ha aplicat 54.114,49€ al compliment de les finalitats fundacionals. L'import dels ingressos per activitats de l'exercici 2013 ha estat de 46.392,73€

9.- ALTRA INFORMACIÓ

9.1. Situació fiscal

El Consell de la Informació de Catalunya es va constituir com a Fundació Privada i, com a tal, està exempta de l'Impost sobre Societats, excepte per les activitats d'explotació econòmica que porti a terme.

La base imposable de l'Impost sobre Societats pel 2013 ha estat els ingressos per prestacions de serveis que han estat facturats, minorats per l'afectació de despeses imputables els esmentats ingressos. El seu càlcul, efectuat per la Fundació d'acord amb aquest criteri, ha portat a una base imposable de 0,00 euros, resultant una quota a retornar de 173,25 euros.

9.2.- Compte de Pèrdues i Guanys.

Com annex nº 1 detalllem, en format per conceptes, els comptes d'explotació i de pèrdues i guanys de l'exercici 2013, comparat amb l'exercici 2012, a fi de poder donar una major pormenorització dels ingressos i despeses que componen els mateixos.

ANNEX Nº 1

COMpte D'EXPLoTACIó DE 01-01-13 A 31-12-13

Comparatiu amb l'exercici 2012

(Import expressat en euros)

	EXERCICI 2013	EXERCICI 2012
INGRESSOS:		
- Aportacions empreses patrocinadores.....		
- Ingressos financers.....	46.392,73	39.353,88
- Subvencions.....	-	-

	-	-
TOTAL INGRESSOS	46.392,73	39.353,88
DESPESES:		
- Sous i salaris.....	-	-
- Seguretat Social.....	26.745,09	29.484,17
- Lloguers.....	-7.753,42	-5.766,69
- Subministraments.....	-2.548,80	-2.548,80
- Serveis d'administració.....	-2.548,80	-2.548,80
- Material d'oficina.....	-1.722,96	-1.656,73
- Ajustaments negatius d'IVA.....	-240,94	-163,61
- Pèrdues per crèdits incobrables.....	-2.352,31	-
- Altres despeses.....	-	-
- Despeses financeres.....	-	-
- Impost sobre Societats.....	-	-962,51
TOTAL DESPESES	-	-
	54.114,49	67.757,68
RESULTAT D'EXPLOTACIÓ	-7.721,76	-
		28.403,80

CANVIS EN EL CIC: El president del CIC presenta la proposta d'incorporació de tres nous consellers, degut a les baixes que s'han produït durant els darrers mesos. El conseller Fabricio Caivano va presentar la seva dimissió degut a un canvi de domicili que el fa estar fora de Catalunya. Per tal de substituir-lo es proposa a Xavier Ureta

El president del CIC mostra la seva preocupació per la inexistència de fotoperiodistes representats al CIC arran l'abandonament de Pilar Aymerich. Recorda que es deu a diferències internes amb el grup de revisió del codi deontològic, en el que hi va aportar el seu punt de vista sobre el tractament de la informació gràfica. Per tal de cobrir aquesta carència, es proposa la incorporació de Pepe Encinas.

Per últim es proposa a Salvador Giner, com a substitut d'Imma Tubella.

TEMES DESTACATS A LA REUNIÓ DEL PLE DEL PATRONAT DE DATA 18.12.14

SUBVENCIONS: El president es refereix a la subvenció atorgada per la Generalitat per les activitats corresponents a l'any 2014. Informa que la Generalitat ha reduït la subvenció de 15.000 euros a 10.000 euros atès que només podran subvencionar les activitats del període comprès entre els mesos de gener a octubre inclòs. Tenint en compte la reducció d'ingressos que això suposarà el secretari general planteja la opció que fan altres entitats de buscar patrocini per activitats puntuals que es desenvolupin.

INCORPORACIONS AL PATRONAT: El president dona la benvinguda al senyor Joan Garcia Bausa, el qual a partir d'ara representarà al Col·legi de Periodistes de Catalunya en el Patronat, en substitució de Patrícia Gabancho. Aquest canvi i el produït al Col·legi d'Advocats de Barcelona seran notificats oportunament en el Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya.

Igualment informa que s'han fet gestions perquè Barcelona Televisió s'integri al Patronat de la FCIC com a representant dels mitjans públics, tal i com preveuen els Estatuts, però pel moment no hi ha hagut resposta, tenint en compte que internament BTV ha tingut recentment canvis en la direcció i en el seu consell directiu.

BAIXES AL CIC: El president informa de les baixes al CIC de Montserrat Minobis i Mercè Ibarz per motius personals i professionals i proposa la incorporació al CIC de Núria Carrera i Dolors Massot per cobrir aquestes baixes. El Ple del Patronat aprova per unanimitat les seves designacions com a nous membres del CIC.

NEGOCIACIÓ CONVENI CCMA I FCIC: Es planteja la negociació del nou conveni entre la FCIC i la CCMA i les dificultats per fixar l'aportació que pagarien en el 2014 atès que plantejaven dificultats per continuar pagant la quota que estava fixada d'altres anys. El president manifesta que gràcies a la negociació de la degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya, la CCMA finalment pagarà una aportació de 2500 €.

ACTIVITATS REALITZADES PER LA FCIC

Durant l'any 2014, la FCIC ha continuat el seu programa d'activitats per donar a conèixer a la societat l'existència del CIC i el dret de la ciutadania a una informació ètica. Així mateix, ha renovat el seu compromís per ajudar als periodistes a reflexionar sobre les decisions ètiques que prenen i divulgar els principis i valors ètics del periodisme entre la professió i el conjunt de la nostra comunitat. Amb aquests objectius, la FCIC ha organitzat o ha participat en les següents activitats.

ORGANITZA	LLOC	ACTIVITAT	DATA
UAB	UAB	Xerrada del secretari general del CIC als alumnes de la universitat	Gener 2014
UIC	UIC	Xerrada del president del CIC als alumnes de la universitat	Gener i febrer 2014
UPF	UPF	Xerrada del secretari general del CIC als alumnes de la universitat	Febrer 2014
URV	URV	Xerrada del president del CIC als alumnes de la universitat	Març 2014
Biblioteques de Barcelona	Biblioteques de Barcelona i CIC	Xerrada on participa Jaume Barberà i el president del CIC	Març 2014
Biblioteques de Barcelona	Biblioteques de Barcelona i CIC	Xerrada on participa Antonio Franco i el secretari general del CIC	Abril 2014

UdeG	UdeG	Xerrada del secretari general del CIC als alumnes de la universitat	Abril 2014
Lycée Français	Lycée Français	Xerrada del president del CIC als alumnes	Maig 2014
Alliance of Independent Press Councils of Europe (AIPCE)	Brusel·les	Intervenció del president i secretari general del CIC a la reunió de consells europeus AIPCE	Octubre 2014
Col·legi d'Educadors i educadores socials de Catalunya, Col·legi de Psicòlegs de Catalunya, Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya	Recinte Fabra i Coats. Barcelona	Participació del president del CIC al Congrés de Serveis Socials Bàsics	Octubre 2014
URV	URV	Xerrada del president del CIC als alumnes de la universitat	
UdeG	UdeG	Xerrada del secretari general del CIC als alumnes de la universitat	Novembre 2014

UPF	UPF	Xerrada del president del CIC als alumnes de la del grau de Publicitat i RRPP	Novembre 2014
UB	UB	Taula rodona sobre la corrupció esportiva	Novembre 2014
Col.legi Major Monterols	Col.legi Major Monterols	Xerrada del president del CIC als alumnes	Desembre 2014
UOC	UOC	Xerrada del president del CIC als alumnes	

COMPOSICIÓ DEL PATRONAT DE LA FUNDACIÓ CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA

Roger Jiménez
President

Albert Garrido
Secretari General

Patrons:

Col·legi de Periodistes de Catalunya
Sr. Joan Garcia Bausa

Fac. Ciències de la Comunicació
Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)
Sr. Josep Maria Català
Degà

Facultat de Comunicació Blanquerna
Universitat Ramon Llull (URL)
Sr. Josep Maria Carbonell
Degà

Facultat de Comunicació
Universitat Pompeu Fabra (UPF)
Sr. Josep Mª Casasús
Catedràtic de periodisme

Facultat de Lletres
Universitat Rovira i Virgili (URV)
Sr. Bernat López
Professor titular

Sindicat de Periodistes de Catalunya
Sr. Enric Bastardes
Secretari de Relacions Institucionals i de Tresoreria

EI PERIÓDICO
Sr. Joan Solà
Gerent

Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona
Sra. Rosa Maria Barberà Ramos
Vicedegana

Col·legi de Psicòlegs de Catalunya
Sr. Josep Vilajoana i Celaya.
Degà

OCU Catalunya
Sr. Àngel Tarrés
President

COMPOSICIÓ DEL CIC

El Consell de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya està integrat per un conjunt de dones i homes que tenen com a missió jutjar les transgressions de la deontologia periodística que els mateixos periodistes han plasmat en el Codi. La varietat mateixa dels seus membres garanteix la seva independència de criteri: juristes, sociòlegs, professors d'ètica, de deontologia, de comunicació, metges, responsables d'entitats cíviques i periodistes. Hi ha, en el Consell, molts noms ben coneguts i reconeguts, amb una participació absolutament gratuïta i desinteressada.

PRESIDENT

Roger Jiménez

Llicenciat en Periodisme a la Universitat de Navarra; redactor i redactor en cap de l'agència Europa Press, director de Efe a Catalunya, sotsdirector i director adjunt de La Vanguardia, corresponsal a Londres i a Roma, primer defensor del lector d'aquets diari. Va presidir la Associació de la Premsa de Barcelona (1981-83), i és autor dels llibres "Les desventures de Post Aventura" i "Imperio Berlusconi". Actualment és professor de Periodisme a la Universitat Internacional de Catalunya.

SECRETARI GENERAL

Albert Garrido

Periodista des de 1972. Ha exercit com enviat especial en premsa i televisió per diferents mitjans. Ha ocupat càrrecs de gestió: va ser responsable d'un projecte internacional d'informació pels Jocs Olímpics de Barcelona i director del diari oficial dels Jocs. Ha estat redactor en cap de Política Internacional i d'Opinió a El Periódico fins febrer de 2012. Professor del màster de Periodisme Internacional a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona i de Llenguatge Periodístic a la Universitat Internacional de Catalunya. Col·labora habitualment a les pàgines d'Internacional i d'Opinió d'El Periódico, i tots els caps de setmana signa la secció Bloglobal a la portada de l'edició digital del mateix mitjà. És autor dels llibres *Entre gitanos y payos* (Flor del Viento, 1999) i *La sacudida árabe* (Icaria, 2013).

CONSELLERS

Salvador Alsius

Professor titular del Departament de Comunicació (UPF), director de la carrera de Periodisme a la Universitat Pompeu Fabra i Investigador principal del grup de recerca "Ètica i excel·lència". Ha estat conseller del CIC i membre del Patronat de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya des dels seus inicis. És Llicenciat en Ciències

Econòmiques (Sociologia) i Ciències de la Informació. Doctor en Periodisme, guanyador de premis com el Ciutat de Barcelona de Televisió i el premi de la Generalitat a la investigació de la comunicació.

Xavier Ureta i Buxeda

Llicenciat en Filosofia i Lletres (Pedagogia) per la UB i doctor en Pedagogia per la UIC; de 1969 a 2008, professor en diferents nivells d'ensenyament; paral·lelament, director i titular en diverses institucions educatives; membre de la junta de la Societat Catalana de Pedagogia (IEC); col·laborador de l'Edu21; des de gener de 2009 és professor a la facultat d'Educació de la Universitat Internacional de Catalunya. Ha publicat petits articles divulgatius al Butlletí dels Mestres i al butlletí de l'Edu21; va obtenir menció especial en el VI Premi d'assaig Pedagògic "Frederic Company" convocat pel Col·legi de Pedagogs de Catalunya.

Lluís de Carreras

Advocat en exercici. Ha estat Secretari general de la Conselleria de Cultura de la Generalitat i Membre del Consell d'Administració de la CCRTV. Gerent i posteriorment president de Premsa-Catalana SA, editora del diari Avui (1989-1993). Des de 1997 fins el 2000, President del Consell de l'Audiovisual de Catalunya. Ha estat professor de Dret de la Informació de la Facultat de Ciències de la Comunicació-Blanquerna, dels Estudis de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra i autor i consultor de l'assignatura Dret de la Informació de la Universitat Oberta de Catalunya. A més de diverses publicacions en obres col·lectives i revistes especialitzades, ha publicat els llibres "Las normas jurídicas de los periodistas", "Derecho Español de la Información", "Régimen Jurídico de la Información" i "La Ràdio i la Televisió a Catalunya, avui".

Pepe Encinas

Barceloní, és un dels periodistes formats a l'escola de la reivindicació urbana publicant les seves fotografies a revistes de barri com ara Quatre Cantons, Grama, Presència a Girona... Va estudiar fotografia a la EMAV. Ha treballat en dos diaris barcelonins com fou Tele/eXpress (1974-1978) i a El Periódico de Catalunya on ha treballat des de la seva fundació fins el 2009. Actualment és free-lance.

Ha donat classes de reportatge i fotoperiodisme a l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona, a l'Institut d'Estudis fotogràfics de Catalunya (Barcelona), a l'Escola de Fotografia de Terrassa (UPC), al Postgrau de Periodisme que ofereix la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), al Postgrau de Disseny i Fotografia de l'Elisava.

Ha estat Membre de la Junta del Col·legi de Periodistes de Catalunya des de 1995 fins el 1999.

Santiago Ramentol

Doctor en Ciències de la Comunicació i periodista, és professor titular de Comunicació Científica a la Universitat Autònoma de Barcelona. Va ser secretari general de la FCIC i conseller des de l'any 2003 fins enguany. Ha estat Director General de Mitjans i Serveis de Difusió de la Generalitat de Catalunya i conseller secretari del CAC.

Va ser director dels informatius diaris en català de TVE i director de Ràdio Estel, del diari "AVUI" i de la revista "Ciència & Vida".

Salvador Giner

Salvador Giner és doctor per la Universitat de Chicago i té estudis de postgrau a la Universitat de Colònia. L'any 1989 va obtenir la càtedra de Sociologia per la Universitat de Barcelona (1989-2004).

La seva activitat docent l'ha desenvolupat en diferents països. Va ser cap de departament i catedràtic a la Universitat de Cambridge (King's College), Reading, Lancaster i West London (Brunel) entre 1965 i 1989. Professor visitant a les Universitats de Roma, Autònoma de Mèxic, Puerto Rico, Costa Rica, Buenos Aires, Autònoma de Barcelona.

Carles Ruiz

Doctor en Periodisme per la Universitat Ramon Llull. Professor d'Ètica de la Comunicació a la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna, de la mateixa Universitat. Vicedegà de Professorat i d'Estudiants. Abans d'incorporar-se a la docència universitària en 1995, va treballar com a periodista a diversos mitjans de comunicació de Barcelona.

Teresa Freixes

Catedràtica de Dret Constitucional i Catedràtica Jean Monnet at personam a la Universitat Autònoma de Barcelona. Presidenta de la Fundació Universitària Martí l'Humà. Directora del Centre d'Estudis de Drets Humans UAB. Directora del Joint European Master in Law and Policies of the European Integration. Senior Expert de l'Agència de Drets Fonamentals de la UE i del Institut Europeu per a la Igualtat de Gènere. És membre de la Reial Acadèmia de Doctors i ha estat guardonada amb la Medalla Narcís Monturiol a l'excel·lència científica.

Experta de la Comissió Europea, del Parlament Europeu i del Consell d'Europa. Ha participat en la preparació del Tractat d'Amsterdam, de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, de la Constitució Europea i del Tractat de Lisboa.

Josep Terés

Doctor en Medicina i especialista en Medicina Interna i de l'Aparell Digestiu. Catedràtic en Medicina de la UB (jubilat). Membre de la Comissió de Deontologia del Col·legi de Metges de Barcelona i membre del Comitè d'Ètica assistencial del Hospital Clínic de Barcelona. Col·laborador de l'Observatori de Bioètica i Dret i Càtedra de la Unesco de la UB. Antic Director Mèdic i Director de Docència del Hospital Clínic de Barcelona.

Magda Oranich

Advocada. Llicenciada en dret i periodisme. Forma part de Junes Directives de diverses entitats de caràcter jurídic o social. És sòcia d'honor de diferents Fundacions i Patrona de diverses entitats. Va ser diputada al Parlament de Catalunya i regidora de l'Ajuntament de Barcelona. Va ser síndica del socis del Barça i membre de la Junta Directiva del Club. És secretària del Comitè Català per als Refugiats de Catalunya amb ACNUR.

Dolors Massot

Periodista i professora universitària. Especialista en Cultura i Moda. És llicenciada en Filologia Clàssica per la Universitat de Barcelona i en Periodisme per la Universitat Ramon Llull. Va néixer a Puigverd de Lleida el 1966. Ha estat professora de les Facultats de Periodisme, Humanitats i ADE de la Universitat Internacional de Catalunya (UIC), de la Universitat San Pablo-CEU Abat Oliba, de la Universidad del País Vasco (UPV-EHU) i de l'ISEM Fashion Business School (Madrid). Va ser directora del Postgrau de Comunicació de Moda i Tendències de la UIC. Fou redactora del diari "ABC" entre 1991 i 2007, i col·laboradora de TV3 i Catalunya Ràdio. Dóna conferències sobre aspectes ètics del periodisme, la publicitat i les relacions públiques. És autora del llibre "Agatha Ruiz de la Prada" (2008). Actualment és professora a ESERP Business School, col·labora a Capital Radio i fa recerca sobre les fonts d'informació.

Núria Carrera

Actualment és la degana del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya. Va ser durant uns anys professora i supervisora de l'Escola de Treball Social a l'ICESB. En la seva trajectòria professional, destacar la intervenció com a treballadora social a la Mancomunitat de Ciutat Badia, al CAP de Salut Mental del Carmel i col·lectius infantils de Barcelona. En la seva trajectòria de direcció d'equipaments i institucions, a l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, a Creu Roja Catalunya, va poder conèixer i promoure gestions de canvis organitzatius i de valors. També destaca la seva presència com a política electa a l'Ajuntament de Barcelona en l'àmbit de les polítiques socials.

CONSELLERS D'HONOR 2014**Manuel Parés Maicas****Moncho González Cabezas****Francesc González Ledesma**

MITJANS ADHERITS AL CIC 2014

Mitjans de comunicació i associacions

LA VEU D'ÀFRICA. SOC.PER DIFUSIO DE LES REALITATS CULTURALS.AFRICANES
ASSOCIACIO CATALANA DE PREMSA COMARCAL (ACPC)
ASSOC.PUBLICACIONS.PERIODIQUES EN CATALA(APPEC)
REVISTA EL CLOT. Centre Parroquial de Monistrol de Calders
E-NOTICIES. Edició Disseny i Realització Interactiva
Associació Catalana de Premsa Gratuïta i Mitjans Digitals (ACPG)
LA DIRECTA. Associació per la difusió sense límits (ADSL)
LA CABANA. Grup de Premsa de la Fatarella
REVISTA EL FATUMER. Associació Cultural Pi del Broi
REVISTA LO PEDRÍS.
TERRA DE GEGANTS. Associació coordinadora de colles de gegants i grups de grallers de les comarques meridionals de Catalunya
REVISTA LA FARGA. Casal de jubilats i simpatitzants de Salt
REVISTA DE BANYOLES. Bacula Editors
QUADERN DE LES IDEES, LES ARTS I LES CIÈNCIES. FUNDACIÓ ARS.
REVISTA DEL GEIEG (Grup Excursionista i Esportiu Gironí)
DRACVISIÓ
TOT PARC. GUIA DEL DELTA DE L'EBRE. Magazin Parcs
RÀDIO MARINA
PLUJA DE ROSES.Carmelites descalços de Catalunya i Balears. Santuari de santa Teresina
CANAL TARONJA. Taelus
REVISTA CINC CÈNTIMS. Centre Cultural de Joves de Riudecanyes
REVISTA LA VERNA. Associació Cultural la Fraternal Espollenca
DIARI ONLINE JORNALET. Associació Entara Difusion d'Occitània en Catalonha
ETV-Llobregat Tv
REVISTA XERCAVINS. Associació Cultural Xercavins de Verdú
Agrupació Cultural la Femosa
REVISTA LO RAFAL.Associació Cultural i Veïnal lo Rafal
LA BORJA. Agrupació Local de Publicacions Informatives i cíviques (Alpic)
TV GIRONA
NATIONALIA.CAT. Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN),
VILAWEB. Partal, Maresma i Associats
Associació Cultural el Pedrís de la Plaça
MOLA TV
LA QUERA. Pages Editors
GRUP FLAIX

IMAGINA RÀDIO
RADIO OLOT
EL DIARI DEL VALLÈS. Canals de Difusió
OLOT TELEVISIO, S.L.
ESGLÈSIA DE TARRAGONA. Arquebisbat de Tarragona
CATCLASSICS. Associació Catclàssics
EUROPA PRESS DE CATALUNYA
3D8. Publicacions Penedès
QÜESTIONS DE VIDA CRISTIANA. Publicacions de l'Abadia de Montserrat
ARA. Edició de Premsa Periòdica Ara
Iniciatives Televisió
TOT CUGAT. Premsa Local Sant Cugat
El Cargol Publicacions
L'OPCIÓ. Edicions Valls Comunicació
Ràdio Ripoll
Comunicacions del Ripollès
Televisió del Ripollès
RÀDIO ESTEL. Fundació Missatge Humà i Cristià/
CATALUNYA CRISTIANA. Fundació Catalunya Cristiana per la Evangelització i la Cultura
PIRINEUS TV I PROXIMA FM Cadena Pirenaica de Ràdio i Televisió
GRUP FLAIX
CUGAT.CAT. OAMCIC
CANAL TE. Tortosa Televisió
CANAL 21 EBRE. Televisió Teveon Ebre
Doble Columna
EL PERIÓDICO. EDICIONES PRIMERA PLANA
LA VANGUARDIA EDICIONS,S.L.
DIARI DE GIRONA,S.A.
INICIATIVAS DIGITAL MEDIA, S.L (IDM)
EL 9 NOU. PREMSA D'OSONA,S.A.
EL MUNDO. UNIDAD EDITORIAL INFORMACION REGIONAL,S.A
EL MUNDO DEPORTIVO,S.A.
EDICIONES EL PAIS,S.L
REGIÓ 7. EDICIONS INTERCOMARCALS,S.A.
SER CATALUNYA. SCDAD.ESP.DE RADIODIFUSION,SA
COLLEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA (CPC)
CORPORACIO CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS (CCMA)
EL 9 TV. MITJANS AUDIOVISUALES D'OSONA, S.L.
EL PUNT-AVUI. HERMES COMUNICACIONS SA
RAC 1 I RAC 105. RADIOCAT XXI
CANAL REUS TV.
EMPORDÀ TV. TELEVISIÓ DE ROSES

REVISTA OPCIONS. CENTRE DE RECERCA I INFORMACIÓ EN CONSUM (CRIC)
 FEDERACIÓ DE COOPERATIVES AGRARIES DE CATALUNYA (AGROACTIVITAT)

SEGELL DE COMPROMÍS ÈTIC DEL CIC

El compromís ètic que adquireixen els mitjans de comunicació que sol·licitin i obtinguin el segell de qualitat es manifestarà mitjançant l'exhibició d'un dels logos dissenyats a l'efecte per Cases & Associats per encàrrec de la FCIC i que es reproduïxen gràficament a continuació:

Art. 5.- Sol·licitud d'adhesió

Els mitjans de comunicació que desitgin obtenir el SCE ho sol·licitaran a la FCIC per mitjà d'un escrit en el qual declararan expressament que adquireixen els següents compromisos:

- a). Estar adherits a la FCIC i al corrent del pagament de la quota que els correspongui.
- b). Que en el desenvolupament de la seva funció informativa observen les normes ètiques de la professió periodística, en especial el Codi Ètic del Col·legi de Periodistes de Catalunya.
- c). Que mitjançant la sol·licitud del segell adquireixen el compromís davant de l'opinió pública de respectar les esmentades normes ètiques.
- d). Que es comprometen a publicar o difondre les resolucions del CIC que els afectin, a través de la publicació o el programa que hagi estat objecte d'una reclamació o d'una actuació d'ofici.
- e). Que es comprometen a inserir el logo distintiu del segell de compromís en lloc visible del seu mitjà i de la seva pàgina web, si la tinguessin, així com difondre'l entre els destinataris de la informació.
- f). Que se sotmeten i es comprometen a complir amb les disposicions del present Reglament.